

НЕРАЗУМНО ДУГО ОДЛУЧИВАЊЕ О КАМАТИ КАО СПОРЕДНОМ ПОТРАЖИВАЊУ

Подносиоцу захтева је повређено право на суђење у разумном року када поступак неразумно дуго траје, и ако је о главном захтеву правноснажно одлучено, а о камати као споредном потраживању није. У том случају суд води рачуна о природи спорног права-камате, приликом одлучивања о висини примерене накнаде.

Из образложења:

"Одлучујући о поднетом захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, Привредни апелациони суд је извршио увид у списе предмета првостепеног суда и утврдио да је тужба поднета Општинском суду 02.03.1998. године, да је у том предмету донета једна пресуда, да је потом поступак у истом предмету прекинут због отварања стечајног поступка над туженим дана 22.10.2004. године, и да до подношења уставне жалбе поступак није правноснажно окончан.

Ценећи цео ток поступка и све околности и критеријуме за оцену поступања у разумном року Привредни апелациони суд је утврдио да је дошло до повреде права на суђење у разумном року што и констатује првим ставом побијаног решења.

Суд посебно цени чињеницу да је реч о радном спору који по својој природи представља посебно хитан поступак, да је поступак још увек у току јер о свим захтевима није донета правноснажна одлука, а да је до дана извршеног увида и оцене основаности захтева протекло више од 16 година. Имајући у виду ове околности, Привредни апелациони суд правилно закључује да поступак није окончан у оквиру разумног рока. Испитујући критеријуме Привредни апелациони суд налази да се ради о релативно једноставном поступку који је усложњен чињеницом да се на страни тужиоца осим предлагача налазило више десетина физичких лица што у процесном смислу усложњава поступак и проузрокује његово дуже временско трајање. Суд је такође посебно ценио и чињеницу да је о главном захтеву тужиоца, решено одлуком Општинског суда од 19.09.2001. године, те да је међу странкама остало спорно само право тужиоца на тражену затезну камату за период од 27.02.1998. године до 23.07.2002. године. Чињеница да је у наведеном спору остало нерешено само питање камате као споредног потраживања тужиоца, док је о главном захтеву донета одлука, доводи до правилног закључка суда да је повређено право на суђење у разумном року али истовремено и утиче на висину одмерене правичне накнаде.

Имајући у виду све наведено, Привредни апелациони суд констатује да се ради о захтеву посебне хитности с обзиром да је у питању радни спор, али да је суштински давно одлучено о главном потраживању те да је остао предмет расправе само споредно потраживање затезне камате које није од виталног и егзистенцијалног значаја за предлагача".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж гп 13/2014 од 27.11.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)